

POET'S CORNER



D. SAM ABRAMS

Joan Colomines, i.m.

Amb el traspàs del doctor Joan Colomines ha desaparegut el protagonista d'un capítol altament significatiu de la història literària d'aquest país. Tenim un veritable munt de coses per agrair a Joan Colomines. A hores d'ara, no ens queda gens clar el deute que hem contret amb ell perquè massa sovint la seva faceta de patriota i polític ha tapat la seva gran contribució literària i cultural. A més, la crítica i l'acadèmia no han exercit amb dedicació la seva tasca d'anar revisant i reavaluant la tradició perquè sigui viva i canviant. En aquest sentit, només cal recordar que poetes de la dècada dels seixanta i dels setanta com ara Ramon Bech, Jaume Vidal Alcover, Maria Beneyto, Joaquim Horta i Josep Elias encara estan pràcticament *missing*.

En primer lloc, hem d'agrair l'obra poètica, teatral, crítica i memorialística que ens ha llegat Colomines. Encara que sigui només a tall de petit exemple, deixeu-me recordar algun

aspecte. Amb reculls excel·lents com ara *La vida a cada pas* (1968) i *Crònica* (1975) ens va donar segurament les primeres mostres en català del que M.L. Rosenthal va batejar com la poesia *confessional*. Com a crític de poesia, a *Poesia, un combat per Catalunya* (1979), ens va deixar una sèrie de reflexions encertadíssimes i encara vàlides sobre qüestions centrals del sistema literari: la relació entre la poesia i el mercat general del llibre; el cànon obert i plural en l'àmbit territorial, generacional i estètic; la reivindicació a ultrança de la poesia dels joves; l'evolució de les successives etapes estètiques de la història literària.

Després hem de reconèixer la seva sòlida aportació com a activista de la poesia. Encara avui podem escoltar a internet les seves enèrgiques paraules de presentació del mític festival de poesia a la Sala Gran Price el 25 d'abril del 1970. A través dels seus records podem reconstruir una mica les lectures poè-

J
Joan Colomines ens ha deixat un llegat literari substanciós. Ara cal que ens hi posem

tiques que oferia al seu domicili, al carrer d'Aragó. A la genial Aula Màrius Torres de la Universitat de Lleida podem consultar les pàgines de la seva esplèndida revista *Poemes* (1963-64) i també podem accedir a les dues tandes de gravacions pioneres *Barballes poètiques* (1959-62) i *Arxiu sonor de poesia* (1961-64). I no podem oblidar el seu insòlit *Qüestionari poemes* que ens ha ajudat a conèixer poetes de la talla de Clementina Arderiu, Agustí Bartra, Salvador Espriu i Gabriel Ferrater. Podem recordar la seva participació en consolidar el premi Amadeu Oller de poesia de la parròquia de Sant Medir, que aviat complirà mig segle i que ha guardonat tants poetes destacats del nostre sistema literari com ara Carles Miralles, Joaquim Sala-Sanahuja, Lluís Calvo i Andreu Gomila.

Joan Colomines ens ha deixat un llegat literari substanciós. Ara cal que ens hi posem. Cal inventariar, estudiar, avaluar i promoure aquest llegat. *

Amb el traspàs del doctor Joan Colomines ha desaparegut el protagonista d'un capítol altament significatiu de la història literària d'aquest país. Tenim un veritable munt de coses per agrair a Joan Colomines. A hores d'ara, no ens queda gens clar el deute que hem contret amb ell perquè massa sovint la seva faceta de patriota i polític ha tapat la seva gran contribució literària i cultural